

Plan van Aanpak Casus Asbesttoezicht

INHOUDSOPGAVE

Managementsamenvatting	3
1 Inleiding	9
1.1 Achtergrond	9
1.2 Aanleiding	9
2 Toezicht en handhaving in de asbestketen	11
2.1 De 'Koninklijke Weg'	11
2.2 Het Toezichtveld	11
2.3 Toezicht- en handhavingproces	12
2.4 Knelpunten	13
3 Toezichtlasten en -kosten	15
3.1 Kengetallen	15
3.2 Huidige lasten	15
4 Relevante ontwikkelingen	16
5 Oplossingsrichting en gewenste situatie	18
6 Besparingen	20
6.1 Business case	20
6.2 Effecten van risico-gestuurd toezicht	20
6.3 Resultaten	20
6.4 Financieel resultaat	21
7 Organisatie, AANPAK en randvoorwaarden	22
7.1 Organisatie	22
7.2 Aanpak	22
7.3 Bestuurlijke randvoorwaarden	23
8 Planning en begroting casus	24
8.1 Planning	24
8.2 Begroting	25

MANAGEMENTSAMENVATTING

Inleiding

Asbestverwijdering is aan strenge regels gebonden vanwege gezondheid- en milieurisico's. Het is sinds 2005 een landelijke prioriteit bij toezicht en handhaving. Mede door onderzoeken¹ van de Algemene Rekenkamer, Bartels- rapport "naleving asbestregels", Gezondheidsraadadvies en vele incidenten, is er sinds enige tijd meer (politieke en media) aandacht voor dit onderwerp. Als gevolg hiervan wordt wet- en regelgeving waaronder het certificeringstelsel gewijzigd en het toezicht aangescherpt. Voor ondernemers betekent dit meer regeldruk en een verhoging van de toezichtlasten.

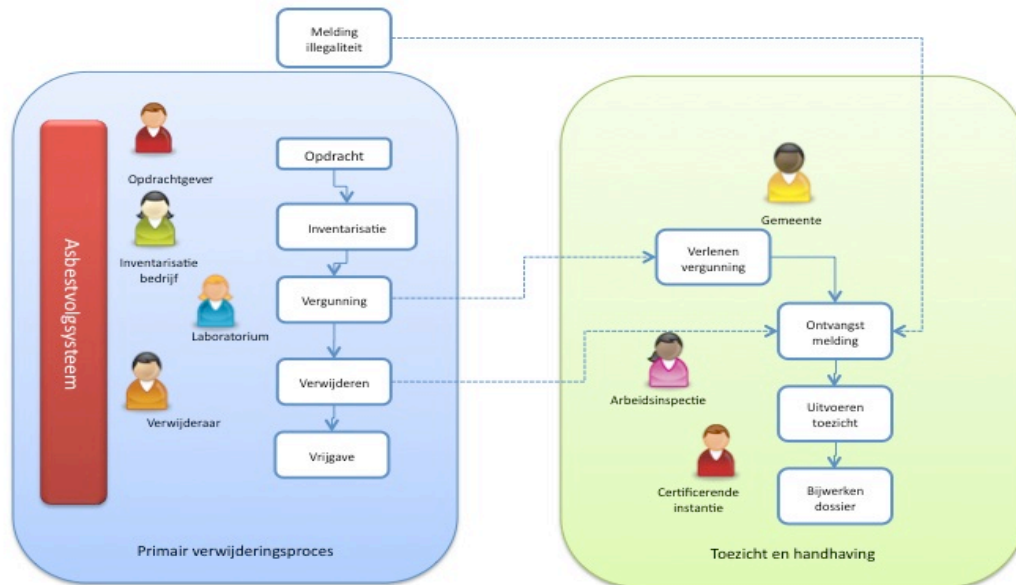
Vanaf de zomer 2011 zal het Landelijk Asbestvolgsysteem (LAVS) landelijk worden geïmplementeerd, te beginnen met corporaties en gemeenten. Het LAVS is een initiatief van de bedrijven en overheden. Het programma Slim geregeld, goed verbonden (Sggv) heeft de ketenpartijen ondersteund door gezamenlijk een meer efficiënte en effectieve manier van informatie uitwisseling te ontwerpen volgens de wettelijke regels. Hiermee wordt een belangrijke stap gezet in de vermindering van regeldruk. Nu is het zaak om de regeldruk als gevolg van toezicht te verminderen door de organisatie van het toezicht op asbestverwijdering efficiënter te ontwerpen. Sggv vervult hierbij de rol van procesondersteuner van de betrokken ketenpartners.

Door het ministerie van Infrastructuur en Milieu (IenM) is aan het programma Slim geregeld, goed verbonden (Sggv) gevraagd om na te gaan of een succesvolle casus asbesttoezicht kan worden gerealiseerd.

Het Toezichtveld

Een onderneming die betrokken is in het proces van asbestverwijdering –verwijderen, opslag, transport en storten- heeft in de keten te maken met vele toezichthouders. Dit zijn de gemeenten, de Arbeidsinspectie, certificerende instanties en provincies die de naleving van de vele, vaak ingewikkelde asbestregels controleren en handhaven. Voor het kunnen verwijderen van asbest dient een vergunning te worden aangevraagd en voor het uitvoeren van de werkzaamheden dienen meldingen te worden gedaan aan gemeente, certificerende instantie en Arbeidsinspectie.

¹ Brief van de Algemene Rekenkamer d.d. 27 maart 2008 (TK 31394, nr. 1 en nr. 2), rapporten VROM Inspectie en Rapport Bartels (Tweede Kamer, vergaderjaar 2009-2010, 25 834, nr. 51)

Figuur 1: Ketenproces Asbestverwijdering

Als het gaat om handhaving en vervolging op basis van strafrecht zijn politie en Openbaar Ministerie ketenpartijen.

Knelpunten

Elke toezichthoudende organisatie is verantwoordelijk voor een deel van de asbestketen en bepaalt zelf de prioriteit, capaciteit en de sancties. Ondernemers ervaren dan ook lokaal, provinciaal en landelijk grote verschillen in toezichtlast.

Alhoewel er in de afgelopen jaren vooruitgang is geboekt wordt er nog steeds te weinig in de keten samengewerkt en informatie gedeeld waardoor het lastig is voor toezichthouders om objectief, goedwillende van niet- nalevende ondernemers te onderscheiden. Ondernemers weten niet goed wat hen te wachten staat; toezicht lijkt zich vooral te richten op de goedwillende bedrijven. Deze goedwillende bedrijven houden zich aan de regels en melden zich. De "free-riders" zijn degenen die zich aan toezicht onttrekken en kunnen gewoon hun gang gaan. Sterker nog; onderzoek heeft aangetoond dat 50-80% van al het asbest door "free-riders" wordt verwijderd. Toezicht dient zich dus meer te richten op de "free-riders" terwijl goed nalevende ondernemingen op termijn in aanmerking dienen te komen voor een inspectievakantie.

De knelpunten die worden ervaren zijn daarmee:

- hoge toezichtlast voor goedwillende bedrijven;
- goedwillende bedrijven ondervinden een ongelijk speelveld;
- geen gericht toezicht op "free-riders";
- toezichtcapaciteit wordt onvoldoende effectief benut;
- geen uniform toezicht en wijze van sanctioneren.

Huidige lasten

Op dit moment worden door alle toezichthoudende organisaties jaarlijks bij elkaar meer dan 36.000 controles uitgevoerd bij een 450- tal ondernemingen. Veelal aan de hand van de wettelijk verplichte 'meldingen' aan bevoegd gezag. De administratieve en toezichtlasten in de

keten bedragen momenteel circa € 17,8 mln. per jaar, waarvan ruim € 4 mln. voor het bedrijfsleven en bijna € 14 mln. voor overheden.

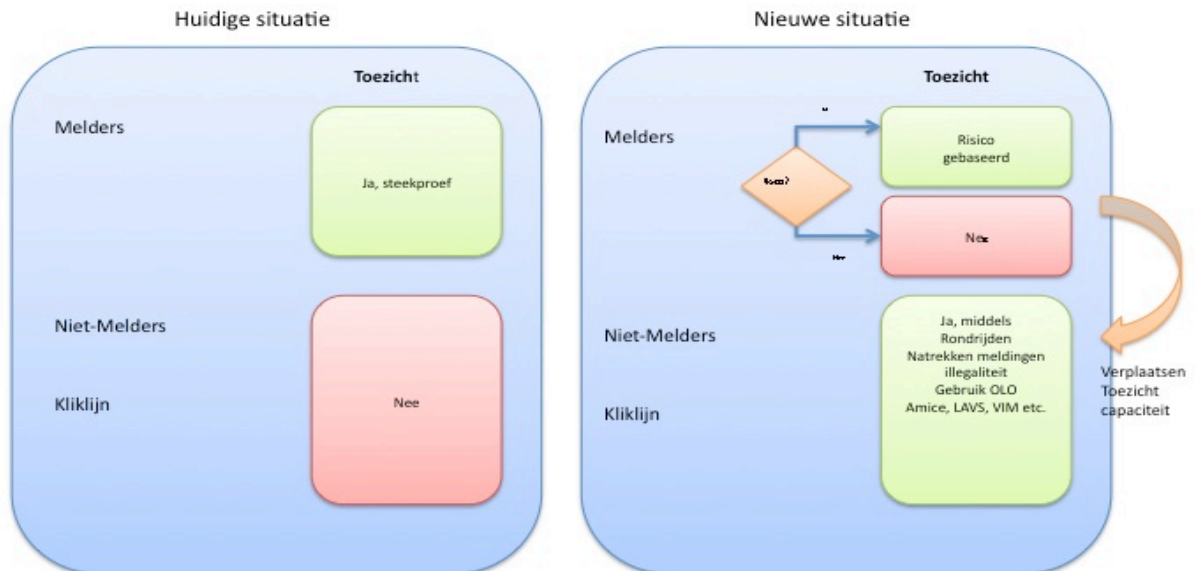
Relevante ontwikkelingen

- *Landelijk Asbestvolgsysteem (LAVS)*
LAVS helpt ondernemers asbest te verwijderen binnen het wettelijk kader met minder regeldruk. LAVS ondersteunt ondernemers in het primaire verwijderingsproces en vermindert risico's in de bedrijfsvoering. LAVS, dat wordt ontwikkeld in opdracht van I&M, is in de fase van bouw en beheer beland en zal in de komende jaren worden geïmplementeerd. Er wordt vanaf medio zomer 2011 gestart met corporaties en gemeentelijke toezichthouders en vervolgens in 2012-2013 –vrijwillig of verplicht- de rest van Nederland. Het LAVS zal voor de toezichthouder een belangrijke informatiebron zijn.
- *Regionale Uitvoeringsdiensten (RUDs)*
Door de RUD's wordt toezicht, waaronder asbest, centraal aangestuurd. Een aantal toezichttaken van gemeenten, provincies, waterbeheerders en Rijk worden in de komende jaren 'ondergebracht' in Regionale Uitvoeringsdiensten (RUD's). Het Programmabureau Uitvoeren Met Ambitie (PUMA) is samen met de organisaties verantwoordelijk voor de overgang – in een periode van 2012-2014 - van huidige naar nieuwe organisaties inclusief 'kwaliteitscriteria nieuwe organisaties' en gezamenlijke ICT- oplossingen.
- *E-Inspecties*
Door e-Inspecties is asbesttoezicht informatie van Rijksinspecties beschikbaar. Het programma e-Inspecties is het expertisecentrum voor de Rijksinspectiediensten en de katalysator achter verbeterde gegevensuitwisseling en toenemende samenwerking. Het programma heeft als doel Rijksinspecties te stimuleren en te ondersteunen bij het realiseren van oplossingen zoals Inspectievier Bedrijven en de Gemeenschappelijke Inspectieruimte, en stimuleert het gebruik van deze oplossingen door andere ketenpartners. E-inspecties werkt samen met PUMA.
- *Certificatiestelsel*
Het nieuwe certificatiestelsel zorgt voor een gelijk speelveld voor bedrijven en helpt toezichthouders beter hun taken uit te kunnen voeren. Het certificatiestelsel voor inventarisatie- en verwijderingsbedrijven wordt aangescherpt en dit zal ingrijpende gevolgen hebben voor deze bedrijven en toezichthouders. Het nieuwe stelsel gaat naar verwachting in Q2 2011 in en wordt 'onherroepelijk' in Q4 2011. Op basis van een sanctiestrategie moeten certificerende instellingen bij overtredingen bijna direct het certificaat intrekken waardoor de ondernemer zijn bestaansrecht verliest. Dit heeft ook consequenties voor de opdrachtgever die dan op zoek moet naar een ander bedrijf.
- *Landelijk Overleg Milieuhandhaving (LOM)*
Het LOM plan geeft richting aan de doelstellingen van alle asbesttoezichthouders om vooral "free-riders" aan te pakken. Het Landelijk Overleg Milieuhandhaving (LOM) is een forum waar alle toezichthoudende instanties in milieutoezicht afspraken maken over de professionalisering en landelijke prioriteiten waaronder asbest. In LOM- verband wordt op dit moment een nieuw uitvoeringsprogramma opgesteld. LOM heeft een netwerk van ketenpartners en in een aantal regio's ervaring opgedaan met samenwerken, delen van asbestinformatie en selectie van niet –nalevende bedrijven en "free-riders".

Oplossingsrichting en gewenste situatie

Toezicht op de asbestverwijderingsketen wordt slimmer geregeld zodat goedwillende bedrijven minder regeldruk ervaren, "free-riders" worden aangepakt en toezichthouders effectiever hun taken kunnen uitvoeren. Dit wordt gerealiseerd door een benadering waarbij gewerkt wordt met een toezichtproces dat risico gebaseerd is. Toezichtcapaciteit wordt voornamelijk toegewezen aan ondernemingen waar het risico als hoog wordt bestempeld. Dit zijn diegene die niet melden ("free-riders") en de ondernemingen die zich niet aan de regels houden. Om dit te bereiken dienen de toezichthouders informatie te gaan delen en meer samen te werken. Op basis van gedeelde informatie worden ondernemingen geclassificeerd en geprioriteerd zodat een afgewogen keuze kan worden gemaakt of gecontroleerd moet worden, wie gaat controleren en op welke wijze.

Voor het faciliteren van de toezichthouders in het toezichtproces zal een ICT oplossing worden ingezet.

Figuur 2: Oplossingsrichting

Doelstelling

Met de oplossingsrichting worden de volgende doelen nagestreefd:

1. de toezichtlast die (goedwillende) bedrijven ervaren te verminderen;
2. de gerichtheid van toezichthouders op niet-nalevende bedrijven en de "free-riders" te faciliteren;
3. het beter benutten van de toezichtcapaciteit.

Besparingen

De administratieve en toezichtlasten kunnen met 33% worden teruggebracht van € 17,8 mln. tot € 12,0 mln. in 2015 (op termijn een besparing van ruim € 5,8 mln. per jaar) voor het bedrijfsleven en overheden tezamen. Het grootste deel van de besparingen wordt gerealiseerd bij gemeenten (circa € 5,2 mln.), veroorzaakt door het eerstgenoemde effect hierboven: niet langer alle verwijderingen controleren, maar van de structureel goede nalevers nog slechts een steekproef. Dit vereist inzicht in welke bedrijven structureel goede nalevers zijn, bijvoorbeeld met het voorziene systeem dat risico gestuurd toezicht ondersteunt. Er wordt in de oplossing

van uitgegaan dat de capaciteit die hiermee vrijvalt (deels) wordt aangewend voor toezicht op risico ondernemingen, waarmee tevens de effectiviteit van toezicht wordt verhoogd.

	Huidige situatie (in '000 euro)	Na invoering in 2015 (in '000 euro)
Lasten bedrijfsleven		
Totaal lasten bedrijfsleven	€ 4.175	€ 3.404
Lasten van overheden		
Totaal lasten overheden	€ 13.670	€ 8.528
Exploitatie voorziening voor risico gestuurd toezicht		
Totaal lasten exploitatie	€ 0	€ 58
Totaal lasten in de keten	€ 17.845	€ 11.989

Casus Aanpak

Sggv hanteert een casusaanpak die gekenmerkt wordt door samenwerking tussen de ketenpartners, herinrichting van de werkprocessen, ondersteuning hiervan met ICT en het toetsen van de oplossingsrichting in de praktijk.

Vanuit de betrokken ketenpartners (gemeenten, Arbeidsinspectie, VROM-inspectie, Provincies, beleidsdirectie IenM en SZW, de certificerende instellingen en asbestondernemers) zal een stuurgroep worden gevormd die zorgt voor bestuurlijk draagvlak en sturing binnen de casus. Op directie en beleidsniveau van de betrokken toezichthouders en ministeries zal binnen de casus aansluiting worden gezocht om deze vernieuwde vorm van toezicht passend te krijgen binnen het beleid en de uitgangspunten.

Binnen de casus zal een werkgroep worden geformeerd die de oplossingsrichting zal vormgeven en beproeven. Voor het bepalen van de oplossingsrichting zal het eerste resultaat een 'integrale analyse en beschrijving' (IST en SOLL) van het asbesttoezicht proces zijn. Dit wordt vervolgens gebruikt voor het (functioneel) ontwerp van het toezichtproces en het resultaat in een praktijksituatie bij de ketenpartners getest. De wijze van informatiedelen en sanctioneren wordt uitgewerkt en een analysetool voor de toezichthouders. Voor de praktijktest wordt aangesloten bij de bestaande regionale kenniskringen die al ervaring hebben met samenwerken. Na succesvolle afronding zal het eindproduct worden overgedragen aan de ketenpartners.

Planning en resultaat

De doorlooptijd van de casus is vooralsnog, gebaseerd op eerdere ervaringen, anderhalf jaar. De verwachte startdatum is medio april 2011.

De stuurgroep zal eens per twee á drie maanden bij elkaar komen. De werkgroep elke maand. De doorlooptijd is als volgt begroot. Een voorbereidingsfase van 6 maanden, 3 maanden bouwen, 6 maanden testen en 3 maanden voor beheer en overdracht naar een van de ketenpartners. In de planning zijn de Go/No-GO momenten opgenomen.

Opschaling

Er dienen afspraken gemaakt te worden omtrent de financiering van de casus. Binnen Sggv zal een casusmanager worden aangewezen die de projectleiding zal voeren over de casus. Deze kosten zullen door het programma worden gedragen. De financiering van de proefopstelling zal worden gedragen door andere overheidsinstanties. Binnen deze casus zullen verder afspraken worden gemaakt over de financiering van de opschaling, beheer en de exploitatie. Het programma Sggv zal dit proces faciliteren maar hanteert als uitgangspunt en randvoorwaarde

dat de ketenpartners onderling afspraken maken over de financiering van opschaling, het productierijp maken van de oplossing en de exploitatie.

Bestuurlijke randvoorwaarden

Van de deelnemende ketenpartijen wordt gevraagd om in te stemmen met de volgende randvoorwaarden:

- Voor het kunnen realiseren van de oplossing is het van belang dat het beleid van de toezichthouders na overdracht wordt aangepast bij het gehanteerde principe van risicogericht toezicht en dat de deelnemers aan de stuurgroep bereid zijn hun toezichtprocessen hierop aan te passen.
- Tevens dienen de toezichthouders bereid te zijn om informatie met elkaar te delen en uniforme afspraken te maken omtrent de risicoclassificatie van ondernemingen.
- Certificerende instellingen, als private toezichthouders, nemen deel in die samenwerking tussen de toezichthouders.
- Van het (georganiseerde) bedrijfsleven wordt verwacht dat ze de knelpunten onderschrijven, zich committeren aan de geschetste aanpak en zich onderscheiden van de "free-riders".
- De deelnemende ketenpartijen zijn bereid om na overdracht van de casus de landelijke toepassing te organiseren en te financieren.

1 INLEIDING

1.1 Achtergrond

Asbestverwijdering is aan strenge regels gebonden vanwege gezondheid- en milieurisico's. Het is sinds 2005 een landelijke prioriteit bij toezicht en handhaving. Mede door onderzoeken van de Algemene Rekenkamer, Bartels- rapport 'naleving asbestregels', Gezondheidsraad- advies en vele incidenten is sinds enige tijd meer (politieke en media) aandacht voor dit onderwerp². Als gevolg hiervan wordt wet- en regelgeving waaronder het certificeringstelsel gewijzigd en het toezicht aangescherpt. Voor ondernemers betekent dit meer regeldruk en een verhoging van de toezichtlasten.

1.2 Aanleiding

Asbestregelgeving is ingewikkeld; er zijn vele wetten, regels en normen waar bedrijven en toezichthouders zich aan moeten houden. In de dagelijkse praktijk zijn er een 500-tal bedrijven, vanwege benodigde specifieke deskundigheid, in de asbestverwijdering keten actief; inventariseerders, verwijderaars, laboratoria en adviesbureaus die directie- en/of toezicht uitvoeren. Er zijn bijna 5.000 gecertificeerde Deskundig toezichthouders (DTA) of Deskundig asbestverwijderaars (DAV) die asbest verwijderen of namens asbestverwijderaars toezien op het werk. Daarnaast zijn er nog slopers, aannemers, loonwerk bedrijven, klusbedrijven en dergelijke actief die deze bedrijven inhuren via onderaanneming of zelf zogenaamd klasse 1 asbest verwijderen. Ook burgers mogen, in bepaalde specifieke gevallen, asbest verwijderen. Er zijn dus vele ketenpartijen betrokken bij asbestverwijdering.

Vanaf de zomer 2011 zal het Landelijk Asbestvolgsysteem (LAVS) landelijk worden geïmplementeerd, te beginnen met corporaties en gemeenten. Het LAVS is een initiatief van het ministerie van IenM en het ministerie van SZW en bouwt voort op een eerder initiatief van de bedrijven en overheden. In dit eerdere initiatief, ondersteund door het programma Slim geregeld, goed verbonden (Sggv), hebben de ketenpartijen gezamenlijk een meer efficiënte en effectieve manier van informatie uitwisseling ontwikkeld en getoetst. Hiermee wordt een belangrijke stap gezet in de vermindering van regeldruk. Nu is het zaak om de regeldruk als gevolg van toezicht te verminderen door de organisatie van het toezicht op asbestverwijdering opnieuw te ontwerpen. Sggv vervult hierbij wederom de rol van procesondersteuner van de betrokken ketenpartners.

Door het Ministerie van IenM is aan het programma Sggv gevraagd om na te gaan of een succesvolle casus asbesttoezicht kan worden gerealiseerd. Dit houdt in dat Sggv wordt verzocht om dit proces te ondersteunen en dat er, in samenwerking met de ketenpartners, een in de praktijk geteste oplossing komt voor gericht toezicht(druk) op degenen die niet willen. Daadwerkelijke implementatie van de oplossing is vervolgens een verantwoordelijkheid van de betrokken ketenpartners.

De afgelopen drie maanden is gekeken of een casus asbesttoezicht kan worden gerealiseerd. In dit plan van aanpak is de probleemstelling nader beschreven en zijn de relevante ontwikkelingen opgenomen. De beoogde oplossingsrichting en organisatie zijn geschetst. Alvorens de volgende uitvoeringstap te zetten in deze casus zal eerst op basis van dit plan van

² Ministerie van IenM, brief aan de TK met reactie Gezondheidsraad (RB/2011038256)

aanpak aan de ketenpartners instemming en commitment worden gevraagd waarna een formeel Go/No-Go besluit kan worden genomen door de opdrachtgever bij IenM in nauw overleg met EL&I, als opdrachtgever van Sggv.

2 TOEZICHT EN HANDHAVING IN DE ASBESTKETEN

2.1 De 'Koninklijke Weg'

Vanwege de gezondheidsrisico's van asbest is het slopen van bouwwerken met asbestvermoeden gereguleerd. Asbestvermoeden bestaat bij 1 op de 3 woning- of utiliteitsbouwwerken van voor 1994, toen een verbod op asbest is ingesteld. De 'Koninklijke Weg' bij verwijdering van asbest is als volgt: voor sloopwerken met asbestvermoeden moet de initiatiefnemer (opdrachtgever of gemandateerde) een sloopvergunning aanvragen bij de gemeente. Onderdeel van de vergunning is een inventarisatierapport van het aanwezige asbest. Op basis van de vergunningvoorschriften, het inventarisatierapport en een werkplan wordt het aanwezige asbest verwijderd. Inventarisatie en verwijdering van asbest zijn gebonden aan strikte regels en moeten worden uitgevoerd door daartoe gecertificeerde bedrijven. Na verwijdering dient er voorts een eindcontrole/vrijgave plaats te vinden, door een geaccrediteerd laboratorium, van het (deel van het) bouwwerk waaruit het asbest is verwijderd. Het asbest moet (meestal) door een erkende transporteur met 'begeleidebiljetten' worden vervoerd. Bij opslag- of overslag in een vergunde inrichting worden opgeslagen en vervolgens getransporteerd naar een stortplaats als eindverwerker. Deze melden de gegevens aan het Landelijk Meldpunt Afvalstoffen. De informatie wordt door opdrachtgever samen met eindcontroleformulier naar de gemeente gestuurd. Het verwijderingproces is dan afgerond en vergunningtraject gesloten.

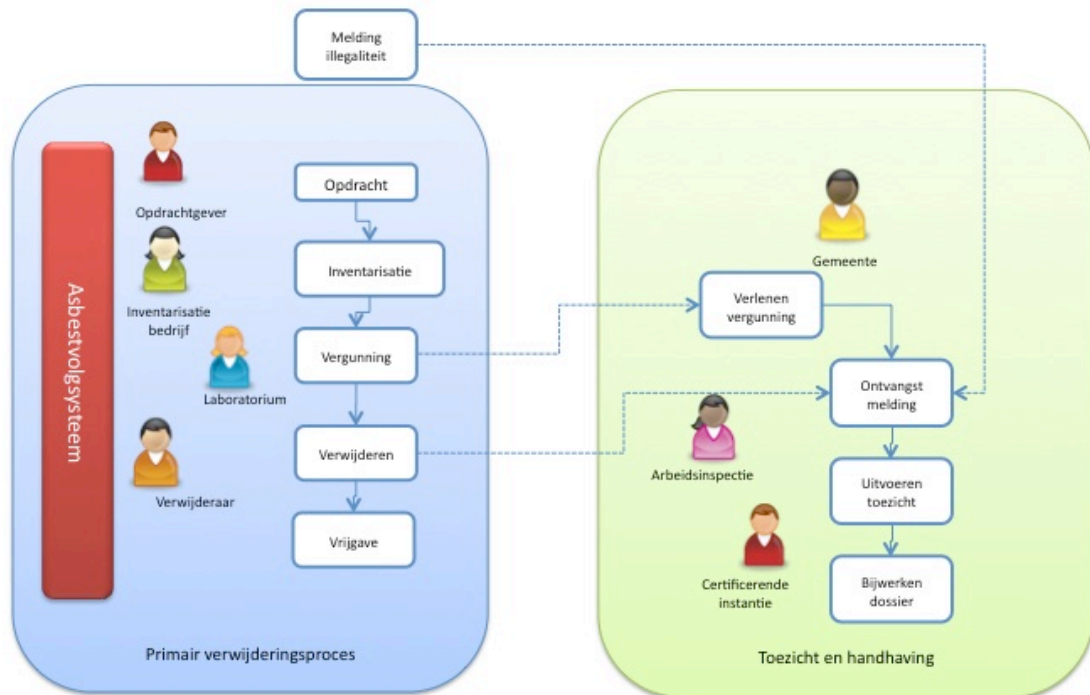
Bij de overdrachtsmomenten (schakels) moet door verschillende bedrijven op grond van wettelijke bepalingen 5 maal een (schriftelijke en/of digitale) melding bij verschillende toezichthoudende instanties worden gedaan. Dit om toezicht te kunnen houden bij deze tijdelijke en niet inrichtingsgebonden werkzaamheden, een van de kenmerken van deze keten. Sinds enige tijd is er een digitale voorziening bij de Arbeidsinspectie in gebruik, waar al veel gemeenten gebruik van maken, die een aantal van de verplichte meldingen verzameld en doorstuurt naar gemeenten.

LAVS ondersteunt de 'Koninklijke Weg' door het (administratieve deel van het) verwijderingproces waaronder de meldingen te structureren en organiseren voor opdrachtgevers/bedrijven en toezichthouders. Toezichthouders kunnen vervolgens op basis van deze meldingen toezicht uitvoeren en ondersteunen daarmee de implementatie van LAVS.

2.2 Het Toezichtveld

Een onderneming die betrokken is in het proces van asbestverwijdering heeft in de keten te maken met vele toezichthouders. Dit zijn de gemeenten, de Arbeidsinspectie, certificerende instanties en provincies die de naleving van de vele, vaak ingewikkelde asbestregels controleren en handhaven.

Naast de in de onderstaande figuur aangegeven ketenpartijen zijn de beleidsdirecties van IenM, SZW en de VROM-inspectie, en vanuit het bedrijfsleven opdrachtgevers (gebouweigenaren) en afvalbedrijven (opslag, transport en stort) betrokken. Als het gaat om handhaving en vervolging op basis van strafrecht zijn dit politie en Openbaar Ministerie ketenpartijen. De ketenpartijen in strafrecht zijn in deze casus buiten beschouwing gelaten.

Figuur 1: Ketenproces Asbestverwijdering

2.3 Toezicht- en handhavingproces

Toezicht is te onderscheiden in publiek toezicht door overheden (op grond van bepalingen in wet- en regelgeving) en privaat toezicht (op grond van in private certificatiesystemen opgenomen, van wet 'afgeleide' bepalingen). Publiek toezicht wordt uitgevoerd en gefinancierd door overheden en privaat door bedrijven en gefinancierd door bedrijven die toezicht genieten.

Het (publieke) toezicht- en handhavingproces, gebaseerd op de Koninklijke weg, is als volgt:

- De gemeente controleert de aanvraag om vergunning en toetst het bijbehorende asbestinventarisatierapport en houdt toezicht op de voorschriften uit de vergunning. Zij bezoekt (voorafgaand, tijdens en nadien) na de verplichte melding door vergunninghouder de slooplocaties en treedt zo nodig op bij constatering en overtredingen. De gemeente controleert of de vrijgave van het laboratorium op tijd wordt toegestuurd en toetst of het overeenkomt met de in aanvraag opgenomen werkzaamheden.
- De Arbeidsinspectie (AI) controleert of de asbestverwijderaar zijn werkzaamheden uitvoert overeenkomstig de Arbeidsomstandighedenregels. De AI controleert op basis van de verplichte meldingen gericht een 60-tal bedrijven intensief en daarnaast op basis van klachten, meldingen ongevallen en gevaarlijke situaties die bij de front- office van de AI binnenkomen.
- Andere toezichthouders zijn VROM-inspectie (VI), AI team certificatie en provincies. De VROM-inspectie voert eerstelijns toezicht uit op het productenbesluit asbest en tweedelijns toezicht op de taakuitvoering van gemeenten. Klachten en meldingen die binnenkomen bij www.meldpuntasbest.nl en VI-Meldpunt worden door de VI afgehandeld. Het team certificatie van de AI voert tweedelijns (systeem) toezicht uit op

de certificerende instellingen. Provincies houden toezicht op het transport en de opslag van asbest en de stortplaatsen waar het wordt gedeponeerd.

- Controles op gecertificeerde bedrijven en geaccrediteerde laboratoria vinden plaats door certificerende instellingen (CI's), Arbeidsinspectie en Raad voor de Accreditatie (RvA).
- De RvA controleert of de wijze van vrijgave van het laboratorium aan de norm voldoet.

Toezicht op asbestverwijdering wordt door elke (publieke) organisatie –meestal- uitgevoerd aan de hand van een toezichtplan dat is gebaseerd op een analyse van de ernst en omvang van het probleem. Op basis van dit plan wordt de prioriteit gesteld, frequentie bepaald en de capaciteit ingevuld. Dat is de autonomie en verantwoordelijkheid van elk bevoegd gezag. Asbest is al enkele jaren een landelijke prioriteit en wordt door een groot deel van de toezichthoudende organisaties ook als zodanig benoemd in de toezichtplannen. Certificerende instellingen controleren op basis van de certificeringschema's waar het aantal keren is voorgeschreven dat inventarisatie- en verwijderingbedrijven worden bezocht. Het laboratorium inspecteert binnen elk werk (verplichting) of door de verwijderaar 'asbestbronnen- en ruimtes' schoon en vrij van asbest zijn conform NEN 2991. De toezichtfrequentie op de laboratoria wordt door de RvA in overleg met het ministerie van SZW bepaald.

Na toezicht is het mogelijk dat er handhavend wordt opgetreden, op basis van bestuurs- of strafrecht of door zelfregulering bij certificeringstelsel, bij constatering en overtredingen van de 'asbestverwijderingsregels'.

2.4 Knelpunten

Bedrijven die in de asbestverwijderingsketen actief zijn bewegen zich van (bouw)werk naar werk, van gemeente naar gemeente en van provincie naar provincie. Omdat toezichthoudende organisatie zelf de prioriteit, capaciteit en de sancties bepalen ervaren ondernemers lokaal, provinciaal en landelijk grote verschillen in toezichtlast.

Een ander belangrijk punt bij asbest is dat het sanctiebeleid, het optreden bij constatering en overtredingen van regels, niet op elkaar is afgestemd en vastligt. Een constatering kan bij de ene (private of publieke!) toezichthouder leiden tot niet optreden en bij andere tot bestuurs- en/of strafrechtelijk optreden. Dit leidt tot verschil in frequentie, intensiteit en beleving van de toezicht- en handhaving. Dit leidt bij bedrijven tot een verschil in (perceptie van de) risicobenadering en daarop gebaseerde naleefgedrag en dus tot een ongelijk speelveld voor opdrachtgevers én opdrachtnemers.

Alhoewel er in de afgelopen jaren vooruitgang is geboekt wordt er nog steeds te weinig in de keten samengewerkt en informatie gedeeld waardoor het lastig is voor toezichthouders om objectief, goedwillende van niet- nalevende ondernemers te onderscheiden. Ondernemers weten dan ook niet goed wat hen te wachten staat; toezicht lijkt zich dan ook vooral te richten op de goedwillende bedrijven. Deze houden zich aan de regels en melden zich. Degenen die zich niet helemaal aan de regels houden en "free-riders", degenen die zich aan toezicht onttrekken, kunnen gewoon hun gang gaan. Sterker nog; bureau Bartels heeft in 2009 in opdracht van VROM en SZW aangetoond³ dat 50-80% van al het asbest door "free-riders"

³ Brief van de Algemene Rekenkamer d.d. 27 maart 2008 (TK 31394, nr. 1 en nr. 2), rapporten VROM Inspectie en Rapport Bartels (Tweede Kamer, vergaderjaar 2009-2010, 25 834, nr. 51)

wordt verwijderd. Toezicht dient zich dus meer te richten op de "free-riders" terwijl goed nalevende ondernemingen op termijn in aanmerking dienen te komen voor een inspectievakantie. De belangrijkste knelpunten die worden ervaren zijn daarmee:

Knelpunten
Hoge toezichtlast voor goedwillende bedrijven
Bedrijven ondervinden een ongelijk speelveld
Geen gericht toezicht op "free-riders"
Toezichtcapaciteit wordt onvoldoende effectief benut
Geen uniform toezicht en wijze van sanctioneren

3 TOEZICHTLASTEN EN -KOSTEN

3.1 Kengetallen

Er vinden circa 70.000-100.000 asbestverwijderingen per jaar plaats. Het aantal verwijderingen waar de opdrachtgever de regelgeving volgt (bewust en onbewust) bedraagt 20-50%. In de sector zijn de volgende aantallen bedrijven actief (peiling maart 2011):

Bedrijven	Aantal
Asbestverwijderingsbedrijven	324
Asbestinventarisatiebedrijven	116
Laboratoria	18
Certificerende instanties	9

Een inspectie kost een gemeente 3-10 uur per asbestverwijderingslocatie, inclusief de voorbereiding en het bezoek van de locatie en de administratieve afhandeling achteraf. Gemeenten bezoeken vrijwel iedere hen bekende (vergunde en gemelde) asbestverwijderingslocatie voor inspectie.

Uit onderzoek⁴ blijkt dat gemeenten circa 9% van alle verwijderingen (die niet gemeld zijn bij de gemeente) op het spoor kunnen komen door verschillende gegevensbronnen te raadplegen en met elkaar te vergelijken.

3.2 Huidige lasten

Met behulp van publiek beschikbare documentatie⁴, gegevens uit gesprekken met ketenpartners en een aantal aannamen zijn de huidige lasten in kaart gebracht. De administratieve en toezichtlasten in de keten bedragen momenteel circa € 17,8 mln. per jaar, waarvan ruim € 4 mln. voor het bedrijfsleven en bijna € 14 mln. voor overheden. Bij de bedrijven wordt het grootste deel van de lasten gedragen door asbestverwijderingsbedrijven, met name vanwege inspecties door gemeenten op asbestverwijderingslocaties. Bij de overheden wordt het grootste deel van de lasten gedragen door gemeenten voor uitvoering van het toezicht op asbestverwijderingslocaties.

Ketenpartner	Lasten (in '000 euro)
Lasten bedrijfsleven	
Asbestverwijderingsbedrijven	€ 2.315
Asbestinventarisatiebedrijven	€ 339
Laboratoria	€ 470
Certificerende instanties	€ 456
Opdrachtgevers	€ 595
Totaal lasten bedrijfsleven	€ 4.175
Lasten van overheden	
Arbeidsinspectie	€ 691
Gemeenten	€ 12.859
Raad voor Accreditatie	€ 120
Totaal lasten overheden	€ 13.670
Totaal lasten in de keten	€ 17.845

Lasten (in '000 euro)	
Structureel goede nalevers	€ 1.685
Free-riders	€ 630
Totaal	€ 2.315

Lasten (in '000 euro)	
Toezicht/ inspecties op asbestverwijderingslocaties	€ 12.648
Verwerken van meldingen	€ 211
Totaal	€ 12.859

⁴ Rapport Bartels (Tweede Kamer, vergaderjaar 2009-2010, 25 834, nr. 51)

4 RELEVANTE ONTWIKKELINGEN

Voor het uitvoeren van de casus is het nodig rekening te houden met de recente (organisatorische) ontwikkelingen in milieu- en asbesttoezicht omdat deze onmiskenbaar van grote invloed zijn op het bereiken van de doelstelling van deze casus.

Relevante ontwikkelingen

- *Landelijk Asbestvolgsysteem (LAVS)*
LAVS helpt ondernemers asbest te verwijderen binnen het wettelijk kader met minder regeldruk. LAVS ondersteunt ondernemers in het primaire verwijderingsproces en vermindert risico's in de bedrijfsvoering. LAVS, dat wordt ontwikkeld in opdracht van I&M, is in de fase van bouw en beheer beland en zal in de komende jaren worden geïmplementeerd. Er wordt vanaf medio zomer 2011 gestart met corporaties en gemeentelijke toezichthouders en vervolgens in 2012-2013 –vrijwillig of verplicht- de rest van Nederland. LAVS is voor deze casus een primaire bron van informatie, om onderscheid te kunnen maken in (slecht) nalevende bedrijven en “free-riders”.
- *Regionale Uitvoeringsdiensten (RUDs)*
Door de RUD's wordt toezicht, waaronder asbest, centraal aangestuurd. Een aantal toezichttaken (waaronder asbest!) van gemeenten, provincies, waterbeheerders en Rijk worden in de komende jaren ‘ondergebracht’ in Regionale Uitvoeringsdiensten (RUD's). Het Programmabureau Uitvoeren Met Ambitie (PUMA) is samen met de organisaties verantwoordelijk voor de overgang – in een periode van 2012-2014- van huidige naar nieuwe organisaties inclusief ‘kwaliteitscriteria nieuwe organisaties’ en gezamenlijke ICT-oplossingen. Aangezien asbest een van de speerpunten is van PUMA kan de casus niet lost worden gezien van deze ontwikkeling.
- *E-Inspecties*
Door E-inspecties is asbesttoezicht informatie van Rijksinspecties beschikbaar. Het programma e-Inspecties is het expertisecentrum voor de Rijksinspectiediensten en de katalysator achter verbeterde gegevensuitwisseling en toenemende samenwerking. Het programma heeft als doel Rijksinspecties te stimuleren en te ondersteunen bij het realiseren van oplossingen zoals Inspectievier bedrijven en de Gemeenschappelijke Inspectieruimte en stimuleert het gebruik van deze oplossingen door andere ketenpartners. E-inspecties werkt samen met PUMA en wordt ondersteunt door ICTU.
- *Certificatiestelsel*
Het nieuwe certificatiestelsel zorgt voor een gelijk speelveld voor bedrijven en helpt toezichthouders beter hun taken uit te kunnen voeren. Het certificatiestelsel voor inventarisatie- en verwijderingsbedrijven wordt aangescherpt en dit zal ingrijpende gevolgen hebben voor deze bedrijven en toezichthouders. Het nieuwe stelsel gaat naar verwachting in Q2 2011 in en wordt ‘onherroepelijk’ in Q4 2011. Op basis van een sanctiestrategie moeten certificerende instellingen –mede op basis van informatie van andere toezichthouders- bij overtredingen bijna direct het certificaat intrekken waardoor de ondernemer zijn bestaansrecht verliest. Dit heeft ook consequenties voor de opdrachtgever die dan op zoek moet naar een ander bedrijf.
- *Landelijk Overleg Milieuhandhaving (LOM)*
Het LOM plan geeft richting aan de doelstellingen van alle asbesttoezichthouders om vooral “free-riders” aan te pakken. Het Landelijk Overleg Milieuhandhaving (LOM) is een forum waar alle toezichthoudende instanties in milieutoezicht afspraken maken over de

professionalisering en landelijke prioriteiten waaronder asbest. In LOM- verband wordt op dit moment een nieuw uitvoeringsprogramma opgesteld. LOM heeft een netwerk van ketenpartners en in een aantal regio's ervaring opgedaan met samenwerken, delen van asbestinformatie en selectie van niet –nalevende bedrijven en "free-riders".

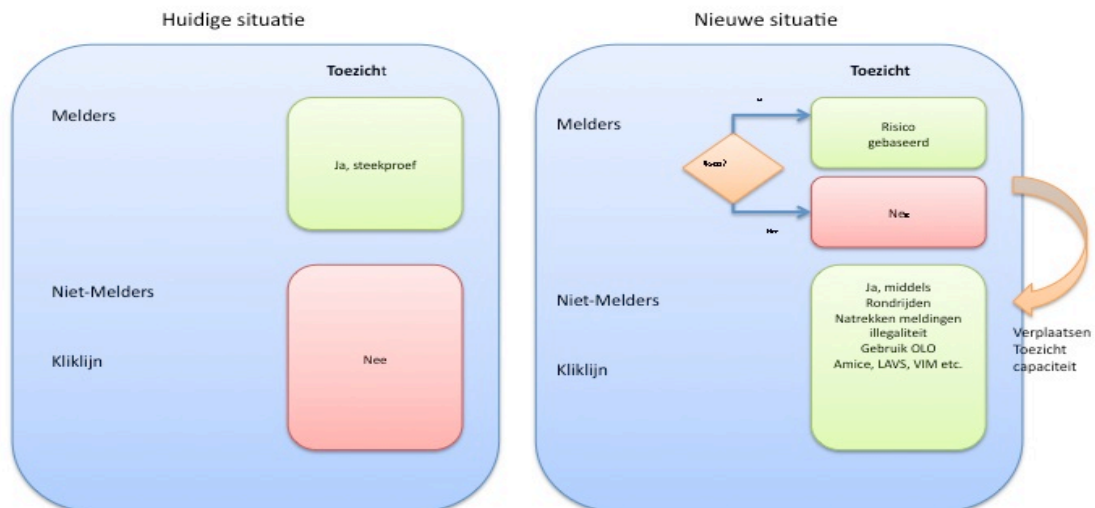
De in dit plan van aanpak beschreven casusaanpak asbesttoezicht hebben allen, als het gaat om asbest, gelijklopende doestellingen. Het verschil zit in de oplossing die men voor ogen heeft. Als het mogelijk is om de casusaanpak 'synchroon' te laten lopen met genoemde ontwikkelingen kunnen ze elkaar versterken. Binnen de casus zal aansluiting worden gezocht bij deze ontwikkelingen door op bestuurlijk niveau afstemming te zoeken en vast te stellen hoe de ontwikkelen elkaar kunnen versterken.

5 OPLOSSINGSRICHTING EN GEWENSTE SITUATIE

Om de genoemde knelpunten op te lossen wordt toezicht op de asbestverwijderingsketen slimmer geregeld zodat goedwillende bedrijven minder regeldruk ervaren, "free-riders" worden aangepakt en toezichthouders effectiever hun taken kunnen uitvoeren. Dit wordt gerealiseerd door een benadering waarbij gewerkt wordt met een toezichtproces dat risico gebaseerd is. Om risico gebaseerd te kunnen werken zal er door de toezichthouders een gezamenlijke database moeten worden aangelegd waarin het toezichtproces op elkaar wordt afgestemd en bedrijven geassocieerd worden.

Het toezichtproces van elke bij asbestverwijdering betrokken toezichthoudende organisatie wordt uniform en op elkaar afgestemd uitgevoerd. Dit betekent dat (een set van) constatering en overtredingen eenduidig worden 'afgehandeld' door de betrokken toezichthouders en vervolgens verzameld in een database. Op dit moment is Inspectieweb al zo een voorziening waar Rijksinspecties hun informatie delen; het is ook beschikbaar voor andere toezichthouders.

Alle 'afgehandelde' zaken worden in de database ingebracht waardoor monitoring van onder meer aantal controles en constatering mogelijk is. De aldus verzamelde (objectieve) informatie zal door middel van een risicoanalyse, aan de hand van een aantal (gezamenlijk) vast te stellen criteria, leiden tot een classificatie en prioritering zodat een afgewogen keuze kan worden gemaakt óf gecontroleerd moet worden én wie gaat controleren én op welke wijze. Dat gaat veel verder dan Inspectieweb. Daarnaast is het grote verschil dat bij asbestverwijdering het niet gaat om (statische) inrichtingen maar om bedrijven die van hot naar her gaan. Dit vraagt om een andere aanpak.

Figuur 2: Oplossingsrichting

Er zal logischerwijs als eerste worden gestart met die bedrijven die zich melden. Deze worden opgenomen in de database en onderdeel van de risicoanalyse. Hiermee wordt onderscheid aangebracht tussen nalevers en minder goede nalevers of niet-nalevers. Vrijwel gelijktijdig zullen op basis van andere informatiebronnen en analyses de "free-riders" in beeld komen en onderwerp van toezicht worden. Dit vraagt om een goede informatiepositie en organisatie.

Toezichtcapaciteit wordt dan voornamelijk toegewezen aan die ondernemingen waar het risico als hoog wordt bestempeld. Dit leidt tot een gewenste situatie met een meer effectieve en efficiënte wijze van toezicht en minder toezichtlasten voor de ondernemers die goed willen.

Voor het faciliteren van de toezichthouders in het slimmer ontworpen toezichtproces zal een ICT oplossing worden ingezet. In het PUMA- programma is opgenomen PIM (informatisering milieu) waar meer generiek voor milieu ook was voorzien in het ontwikkelen van een ICT-oplossing (op basis van inspectieview). Met deze casus wordt het onderdeel asbest ingevuld.

6 BESPARINGEN

6.1 Business case

De casus is erop gericht om met risico-gestuurd toezicht op de keten een verschuiving van het toezicht te bewerkstelligen van de structureel goede nalevers naar de "free-riders" (degenen die zich aan toezicht onttrekken) en bedrijven die het niet zo nauw nemen met de regels. De business case is gebaseerd op een analyse van de vergunning- en meldingsprocessen en toont aan dat de lasten van het toezicht voor gemeenten en asbestverwijderingsbedrijven verminderd kan worden terwijl het toezicht op de niet- nalevers en "free-riders" geïntensiveerd kan worden, waardoor tevens druk ontstaat op de "free-riders" om wet- en regelgeving beter te gaan naleven.

6.2 Effecten van risico-gestuurd toezicht

In de business case gaan we er van uit dat invoering van risico-gestuurd toezicht de volgende effecten heeft:

1. Niet alle verwijderingen van structureel goede nalevers worden meer geïnspecteerd door gemeenten. Er wordt een steekproef gedaan van circa 5% van de verwijderingen door goede nalevers. Alle overige aan gemeenten bekende verwijderingen worden allemaal geïnspecteerd.
2. Gemeenten en de Arbeidsinspectie zijn in staat met risico-gestuurd toezicht meer niet-gemelde verwijderingen op het spoor te komen. Gemeenten inspecteren deze niet-gemelde verwijderingen allemaal. De Arbeidsinspectie inspecteert deze niet-gemelde verwijderingen steekproefsgewijs.
3. Door bovenstaande effecten neemt de toezichtlast op structureel goede nalevers af en de toezichtlast op "free-riders" toe. Indien de toezichtlast voor "free-riders" groter is dan voor structureel goede nalevers zal een deel van de "free-riders" wet- en regelgeving gaan naleven om ook van deze voordelen gebruik te kunnen maken. Een ander deel zal mogelijk de illegale activiteiten staken.
4. Om de effecten te kunnen bereiken wordt een voorziening ingevoerd voor risico-gebaseerd toezicht. De ontwikkeling en invoering van het systeem vergen investeringen en exploitatielasten.

6.3 Resultaten

Door risicogericht toezicht te houden zal een verschuiving plaatsvinden van de toezichtcapaciteit van goede nalevers naar de "free-riders" en niet-goede nalevers. In de oplossing wordt uitgegaan dat uiteindelijk 5% van de meldingen die bij de toezichthouder binnenkomen, van partijen die aangemerkt staan als "goed", middels een steekproef nog worden geïnspecteerd. De meeste toezichtlast wordt ondervonden door de asbestverwijderaars. In de berekening is met name naar deze ondernemingsgroep gekeken.

Ondernemers

De oplossing betekent een toezichtlast vermindering bij bedrijven die goed naleven. Voor een periode van 5 jaar is dit doorgerekend, rekeninghoudend met een groei van het aantal goede nalevers. Te verwachten is dat het toezichtbeleid ervoor zorg draagt dat het aantal goede nalevers zal stijgen. De lasten bij de goede nalevers zullen dan in 5 jaar dalen.

Free-riders

De lasten voor de "free-riders" zullen gaan stijgen, waarmee ook invulling wordt gegeven aan het knelpunt om de lasten daar te leggen waar ze nodig zijn en een gelijk speelveld te creëren.

Toezichthouder

Voor de toezichthouder zal de capaciteit die vrijvalt bij de goede nalevers worden ingezet op de "free-riders" en de niet goede nalevers. In de eerste paar jaar zal bij de toezichthouder derhalve geen directe besparing te zien zijn, maar zal wel de effectiviteit worden verhoogd resulterend in een afname van het aantal "free-riders" en niet goede nalevers. In onze berekening zijn we uitgegaan van een afname van het aantal "free-riders".

Naar mate de groep goede nalevers groeit en de groep "free-riders" en niet-goede nalevers kleiner wordt zal bespaard kunnen worden op de capaciteit bij de toezichthouder. De toezichthouder heeft hierbij de keuze de capaciteit in te zetten voor intensiever toezicht of deze capaciteit te laten vrijvallen in de vorm van besparing.

6.4 Financieel resultaat

Het resultaat (inclusief financieel gemaakte tijdsbesteding) ontwikkelt zich als volgt:

<i>In miljoenen euro</i>	2011	2012	2013	2014	2015
Huidige lasten in de keten	€ 17,8	€ 17,8	€ 17,8	€ 17,8	€ 17,8
Lasten in de keten na invoering	€ 17,8	€ 17,8	€ 11,8	€ 11,9	€ 11,9
Besparingen	€ 0	€ 0	€ 6,0	€ 6,0	€ 5,9
Investeringen en exploitatielasten risico-gestuurd toezicht	€ -1,0	€ -0,06	€ -0,06	€ -0,06	€ -0,06
Resultaat	€ -1,0	€ 0	€ 6,0	€ 5,9	€ 5,9

De netto contante waarde bedraagt € 14,0 mln. en de terugverdientijd ruim 2 jaar. De netto contante waarde is positief en een veelvoud van de investeringen. De terugverdientijd is kort. Daarmee is het resultaat robuust en het risico in de business case beperkt.

7 ORGANISATIE, AANPAK EN RANDVOORWAARDEN

7.1 Organisatie

Conform de aanpak van Sggv zal een stuurgroep worden geformeerd waarin de betrokken ketenpartijen gezamenlijk overleggen over herinrichting van het huidige proces en de bijbehorende ondersteuning. De stuurgroep wordt ondersteund vanuit Sggv. Voorgesteld wordt om in de stuurgroep vertegenwoordiger(s) op directie- en/of bestuurlijk niveau van de volgende ketenpartners op te nemen:

- Arbeidsinspectie
- VROM-inspectie
- gemeenten en provincies: deels vertegenwoordigers die ook zitting hebben in PUMA-stuurgroep. Deels zijn deze afkomstig van Milieudiensten, vaak de toekomstige RUD's
- beleidsdirectie IenM en SZW
- certificerende instellingen (georganiseerd via de VOC)
- asbestondernemers
- woningcorporatie.

De stuurgroep zorgt voor bestuurlijk draagvlak en sturing binnen de casus. Op directie en beleidsniveau van de betrokken toezichthouders en ministeries zal binnen de casus aansluiting worden gezocht om deze vernieuwde vorm van toezicht passend te krijgen binnen het beleid en de uitgangspunten. Van belang is dat de 'gezamenlijke' ondernemers kunnen instemmen met de aanpak zoals geschetst in deze casus en de voordelen zien. Hiervoor is het nodig dat ze zich committeren/vastleggen aan de aanpak en bereid zijn om zich te onderscheiden van de "free-riders".

De werkgroep zal bestaan uit deelnemers van in de stuurgroep genoemde organisaties. Zoals eerder aangegeven zijn er een aantal regionale kenniskringen actief die als klankbord gebruikt kunnen worden maar ook voor het uitvoeren van de pilots.

Contact zal worden gezocht met Viadesk, een forum waar een 90-tal toezichthouders met verstand van zaken elkaar informeren over inhoudelijke asbestonderwerpen maar ook gebruikt wordt om nieuwste inzichten te toetsen. Dit vergemakkelijkt de uitrol en consensus over de voorgestelde oplossingsrichting van de casus.

7.2 Aanpak

Voor het bepalen van de oplossingsrichting zal het eerste resultaat een 'integrale analyse en beschrijving' (IST en SOLL) van het asbesttoezichtproces zijn. Dit wordt vervolgens gebruikt voor het (functioneel) ontwerp van het toezichtproces en het resultaat in een praktijksituatie bij de ketenpartners getest. De wijze van informatiedelen en sanctioneren wordt uitgewerkt en een analysetool voor de toezichthouders. Voor de praktijktest van beide fasen wordt aangesloten bij de bestaande regionale kenniskringen die al ervaring hebben met samenwerken. Na succesvolle afronding zal het eindproduct worden overgedragen aan de ketenpartners.

Onderdeel van de casus is praktijktest en toets bij oplevering. Er wordt in dit verband uitgegaan van 2 á 3 pilot-regio's met in totaal 25-50 gemeenten. Daarnaast zijn via Viadesk nog een 90-tal gemeenten aangesloten die geconsulteerd kunnen worden om uitvoerbaarheid te testen

7.3 Bestuurlijke randvoorwaarden

Bij de start van deze casus zijn met betrokken toezichthoudende organisaties en (individuele) gemeenten, Rijkstoezichthouders en met CI's afspraken gemaakt of bereidheid uitgesproken dat deze bij de ontwikkeling van de asbesttoezicht hun input te leveren, met de praktijktest te willen meedoen en bij succes bereid zijn de toepassing in gebruik te nemen.

Van de deelnemende ketenpartijen wordt gevraagd om in te stemmen met de volgende randvoorwaarden:

- Voor het kunnen realiseren van de oplossing is het van belang dat het beleid van de toezichthouders na overdracht wordt aangepast bij het gehanteerde principe van risicogericht toezicht en dat de deelnemers aan de stuurgroep bereid zijn hun toezichtprocessen hierop aan te passen.
- Tevens dienen de toezichthouders bereid te zijn om informatie met elkaar te delen en uniforme afspraken te maken omtrent de risicoclassificatie van ondernemingen.
- Certificerende instellingen, als private toezichthouders, nemen deel in die samenwerking tussen de toezichthouders.
- Van het (georganiseerde) bedrijfsleven wordt verwacht dat ze de knelpunten onderschrijven, zich committeren aan de geschetste aanpak en zich onderscheiden van de "free-riders".
- De deelnemende ketenpartijen zijn bereid om na overdracht van de casus de landelijke toepassing te organiseren en te financieren.

8 PLANNING EN BEGROTING CASUS

8.1 Planning

De doorlooptijd van de casus is vooralsnog, gebaseerd op eerdere ervaringen met andere casussen binnen Sggv, anderhalf jaar. De verwachte startdatum is medio april 2011. De stuurgroep zal eens per twee á drie maanden bij elkaar komen. De werkgroep elke maand. De doorlooptijd is als volgt begroot. Een voorbereidingsfase van 6 maanden, 3 maanden bouwen, 6 maanden testen en 3 maanden voor evaluatie van de praktijktest, beheer en overdracht naar een van de ketenpartners. In onderstaande figuur is de planning opgenomen.

Fase	Nr	algemene planning casus asbesttoezicht	Jan 2011	2012 juli																		
0		Samenstellen stuurgroep	■	■	■																	
	1	Bijeenkomsten stuurgroep			■	■		■	■	■	■	■	■	■	■	■						
1	2	Bespreken PvA, GO/NOGO samenstelling werkgroep			■																	
	3	Vaststellen projectplan en start casus			■																	
	4	Toezichtprocesbeschrijving			■	■	■	■	■	■	■	■										
	5	Functioneel ontwerp								■	■	■										
	6	GO/NOGO- vervolgfase									■											
2	7	Bouw proefopstelling									■	■	■	■	■	■						
3	8	Praktijktest										■	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■
4	9	Overdracht en beheer																	■	■	■	■

Fase 0 is de fase waarbij de ministeries IenM en EL&I hun fiat geven voor het PvA zodat vervolgens aan de beoogde stuurgroep het Go/No Go-moment wordt voorgelegd om de casus formeel te starten.

In de eerste fase wordt het toezichtproces uitgewerkt. Verder worden randvoorwaarden onderzocht en uitgewerkt. De positionering van asbesttoezicht in het kader van lopende ontwikkelingen en initiatieven wordt duidelijk gemaakt. De stuurgroep besluit aan het einde van deze fase, voorafgaand aan de bouw van de proefopstelling of er in voldoende mate aan de bestuurlijke randvoorwaarden is voldaan en of voldoende basis is om door te gaan en op welke wijze. Ook hier is weer een Go/No Go-moment opgenomen in de planning.

De tweede fase is de bouw van de proefopstelling voorzien die vervolgens in fase 3 in de praktijk wordt getoetst. Met een groep van ketenpartners wordt de praktijktest uitgevoerd en getoetst of de knelpunten zijn opgelost en wordt de businesscase geverifieerd.

Belangrijk volgende beslismoment is na de praktijktest waarin op basis van de evaluatie van de praktijktest besloten dient te worden of en op welke wijze opschaling kan plaatsvinden. Dit is fase 4 waarin Sggv de casus overdraagt aan de keten. Binnen deze fase wordt eveneens een gedetailleerde kostenbaten analyse opgesteld die als input wordt gebruikt voor de besluitvorming rondom opschaling.

8.2 Begroting

Er dienen afspraken gemaakt te worden omtrent de financiering van de casus. Binnen Sggv zal een casusmanager worden aangewezen die de projectleiding zal voeren over de casus. Deze kosten zullen door het programma worden gedragen. De financiering van de proefopstelling zal worden gedragen door toezichthouders. Binnen deze casus zullen verder afspraken worden gemaakt over de financiering van de opschaling, beheer en de exploitatie. Het programma Sggv zal dit proces faciliteren maar hanteert als uitgangspunt en randvoorwaarde dat de ketenpartners onderling afspraken maken over de financiering van opschaling, het productierijp maken van de oplossing en de exploitatie. Voor de uitvoering van casus geldt daarmee de volgende begroting:

Post	Bedrag (x 1.000 €)
Casusmanagement	125
Proefopstelling (ICT)	125 (stelpost)
Deelname werkgroep/stuurgroep	PM